

Magánjárda a belvárosban

Azt már lassan megszokják a miskolciak, hogy a város minden talpalatnyi szabad területet elad és a parkolók kivételével minden beépül. Az azonban eddig még nem fordult elő, hogy közterületet, pontosabban egy járdát adjanak el egy vállalkozónak.

A Győri kapu és a Bársony János utcák között, alig ötven méterre a Molnár Béla Ifjúsági Háztól egy jókora faépület áll, amelyben már mindenféle üzlet volt, jelenleg zöldséges, kis csemegebolt és kocsmá üzemel. A faépület és a szomszédos vagyonszlovokkal tarkított járda vezet át. A Bársony János utcán lakók itt jártak keresztül a villamos megállóhoz. De már csupán múlt időben. A faépületben lévő üzletek működtetője ugyanis a hozzá tartozó telekkel együtt megvette a 875 négyzetméteres közterületet is. Ezután pedig mint saját területet, le is záratta. Így megszűnt a lakók átjárási lehetősége, ami miatt jókorát kell kerülniük. A környéken lakók azonban nem akarják annyiban hagyni a dolgot, a terület önkormányzati képviselőjétől kérték segítségét.

Nem értem, hogyan lehet eladni közterületet, tudtommal ezt nem is lehet – mondta felháborodottan az egyik környéken lakó hölgy. – Hiszen ez egy járda volt, villanyoszloppal, lámpával. Ha én próbálnék meg egy fél négyzetméteres közterületet elfoglalni, biztosan megbüntetnének, de úgy látszik, a vállalkozóknak mindent lehet.

Lapunknak nem sikerült megszerezni az adásvételi szerződést, viszont sikerült hozzájutni az eladáshoz készült tervrajzhoz. Ezen sajnos nem szerepel, hogy a város részéről ki láttaozta az eladást. A Miskolci Ingatlanügyleti Rt. az önkormányzat vagyonszlovjait és befektetési osztályához irányította lapunk munkatársát, mondván: az ilyen jellegű adásvétel oda tartozik.

A hölgy csak annyit tett hozzá „igen, emlékszem erre az eladásra.” A befektetési osztályon a hölgygel a következő beszélgetés zajlott le:

– Egy közterület eladásával kapcsolatban szeretnék valakivel beszélgetni.

– Az lehetetlen, közterületet nem lehet eladni.

– Tudom, pontosan ezért szeretnék érdeklődni.

– Sajnálom, de ha nem tudom, hogy ki intézte az adásvételt, akkor nem tudok segíteni.

– Ezt szeretné lapunk is megtudni, ezért szeretnék valakivel beszélgetni.

– Sajnálom, de nem tudok segíteni... (katt).

Ezután a tervrajz készítőjét, *Károlyi István* földmérőt kerestük meg.

Sajnos nem tudom, hogy ki intézte az adásvételt, a cégem csak a tervrajzokat készítette hozzá. Azt javasolom, hogy a városüzemeltetési és beruházási osztály vezetőjét keressék meg, szerintem ő tudni fogja.

A beruházási osztályon másfél hét alatt sem sikerült elérni az osztály vezetőjét, sajnos soha nem volt benn. De a titkárnője szerint ez egyébként sem hozzájuk, hanem a befektetési osztályhoz tartozik.

Végül *Úveges Tamáshoz*, a miskolci önkormányzat sajtóreferenséhez fordultunk, aki rövid kutatómunka után meglepő eredményről számolt be lapunknak.

Azt, hogy egy terület közterületnek számít-e az dönti el, hogy hány oldalról veszi körbe közterület. Ennél a területnél három oldalról magánterület a szomszéd. A levéltári kutatások alapján megállapítható, hogy ez a terület eredetileg is hozzá tartozott a szomszédos telekhez, ám a gazdája nem zárta le, nem kerítette körbe a többi résszel együtt. 1978-ban már járda volt ott, amihez a tulajdonos akkor hozzájárult, az ő engedélyével készült el.

Azt kellene tudni, hogy a hetvenes évek elején ki adott engedélyt arra, hogy világítótesteket telepítsenek oda. A mostani tulajdonos, a Mofetta 2000 Kft. az eredeti tervrajzok szerint természetesen az egész területet megvette, a járdarésszel együtt. Ezek után pedig – mivel jogosan övé – csak a jóindulatán múlik, hogy lekeríti vagy meghagyja a járdát. Annyit tudok

csak javasolni az ott lakóknak, hogy próbáljanak meg egyezkedni a tulajdonossal, egy kis jóindulattal sok minden elrendezhető.

A Mofetta 2000 Kft. vezetőjét, *Fekete Ferencet* természetesen szintén szeretttük volna megkeresni, azonban őt sem sikerült elérni, a lakókkal pedig – elmondásuk szerint – szóba sem áll.

H. I.

Azonosították a fejmaradvány tulajdonosát

Augusztus közepén, Tégláson egy kutya emberi koponya maradványával a szájában sétálgatott az utcában.

A járőrelők hamar észrevették a dolgot és értesítették a rendőrséget, akik kimentek a helyszínre és elvették a kutyától a „zsákmányát”, majd beszállították Debrecenbe antropológiai vizsgálatra. Az elsődleges adatokból sikerült megállapítani, hogy egy harminc év körüli, feltehetőleg férfi személyről van szó, aki akasztás következtében fulladt meg egy vékony drótkötéltől, de azt a megtalált fejdarabból – az alsó állkapcsa hiányzott – nem sikerült megállapítani, hogy bűncselekmény áldozata lett, vagy önmaga vetett véget az életének. A fejrésze már félig lebomlott állapotban volt, s körülbelül két hónapja kerülhetett a környékre, valahonnan az erdős részből, kóbor kutyák által.

A rendőrség nagy erővel kezdte meg a férfi további testrészeinek felkutatását. Elsőnek a miskolci Spider Speciális Mentőcsoport segítségét vették igénybe, majd egy szolnoki csapatot is. Több kutya és húsz ember kezdte meg az erdős rész átkutatását azon a területen, ahol a rendőrség feltételezése szerint a holttest feltalálása várható volt. Nem volt könnyű dolguk. Mint *Lehóczki László* elmondta, csupán a kóbor ebek mozgása volt ismeretes, így tudták követni az emberi fej torzó „útvonalát”, de a lakott területen kívül nem akadtak nyomra, így a környékbéli erdős részt nem is kutatták.

Néhány napi eredménytelen kutatás után a rendőrök úgy gondolták, hogy más irányban kezdik el a hulla személyazonosságának felderítését.

– Úgy gondoltuk, a test is itt lehet valahol a környéken – kezdte ismertetését *Kozma János* rendőr alezredes, Hajdúhadház városi ka-

pitánya. – S később bebizonyosodott, hogy jól tippeltünk. Az eltűnt személyek bejelentései közül kivettük azoknak az adatait, akik számításba jöhettek, s megkezdtuk ellenőrzésüket. Már voltak olyan jelek, amelyek arra utaltak, hogy a megtalált fej egy augusztus elején Téglás térségében eltűnt ukrán férfit lehet, aki Magyarországon munkavállalási engedéllyel tartózkodott...

Augusztus végén aztán már alapos volt a gyanú, hiszen a férfit sehol nem találták. Ismerőseinél, valamint munkaadójánál sem jelentkezett. Szeptember 2-án a reggeli órákban telefonon bejelentés érkezett Téglás egyik külterületi utcájáról. A bejelentő elmondta, a közeli erdős részből furcsa, édeskés hűsszagot éreznek, s úgy látják a távolból – mert nem mertek közel menni hozzá – mintha emberi test maradványa lenne.

Járőreink kimentek a helyszínre, ahol a bejelentő várta őket és megmutatta, hol található a test. A szemle során bebizonyosodott, hogy a férfi önmaga vetett véget az életének. Egy drótdarabra akasztotta fel magát. A holttesttől alig egy-másfél méterre megtalálták a hiányzó alsó állkapocsdarabot is.

Az erősen oszlásnak indult holttestet elszállították, majd elvégezték az ilyenkor szokásos vizsgálatokat, amely egyértelműen bebizonyította, hogy a halott személy azonos az eltűntként keresett férfivel, aki a vizsgálatok szerint önkézzel vetett véget életének.

A feltételezések szerint nem kizárt, hogy az erdőben kóborló kutyák találták meg a felakasztott holttestet, mely valahogy leeshetett (esetleg az oszlásnak indult nyaki rész nem bírta tovább tartani a test súlyát, s a koponya ekkor vált le), s az egyik kutya vitte be a koponyát a faluba.

Farkas János

**AKCIÓS arany ékszerekre és karórákra
–10–40%!**

- * Jegygyűrűk, ezüst és testékszerek nagy választékban
- * Készítés, vésés, aranybeszámítás!
- * Régi arany, ezüst tárgyak, órák, érmék vétele
- * Kar- és falióra –10%–20%

AMETISZT Bató-ház I. em. 44. Tel.: 46/328-979